

Santa Margalida NUMERO 40

REVISTA BIMESTRAL MARÇ 1997 - PREU 200 PTS.

- **Torna "La Vila Abans de 1925".**
- **Una clínica assistencial a Sta. Eulàlia.**
- **Entrevista a Esperança López, directora de l'institut.**

MICRA

Almera

Primera

MAXIMA QX

SERENA

TERRANO II

200SX

VEN A
CONDUCCIR
VEN A
DISFRUTAR

MICRA	desde	1.198.000	PTAS. *
ALMERA	desde	1.798.000	PTAS. *
PRIMERA	desde	2.431.000	PTAS. *
SERENA	desde	2.270.000	PTAS. *
TERRANO II	desde	3.047.000	PTAS. *
MAXIMA QX	desde	4.052.000	PTAS. *
200 SX	desde	4.782.000	PTAS. *

*PVP recomendado (IVA, impuesto de matriculación, excepto Sierra, transporte, Póliza Asistencia y promoción incluidos, según modelo, SERENA, Solacevación incluida) en península y Baleares. Para vehículos en stock, Unas Excepcionales Condiciones con **NISSAN FINANCIACIÓN**

Garantía total
3 años o 100.000 km
y 8 años anticorrosión

segur NISSAN

COVEAUTO S.L. Servicio Oficial en Santa Margarita

Exposición y Venta: Tel. 52 39 94 - Móvil. 908 83 83 05
Taller: Tel./Fax: 85 60 79 - Miguel Ordinas, 7 - STA. MARGALIDA

**Revista
Santa
Margalida**

número

40

Març 1997
(Bimestral)

Obra Cultural Balear
de Sta. Margalida

Direcció:

Rafel Bordoy

Redacció:

Antoni Mas
Joan Malondra
Guillem Crespi
Maria Fornés
Miquel Bordoy
Antoni Ferrer
Martí Torres

Col·laboren:

A.P.A. Eleonor Bosch
Felip Díez
Rafel Estelrich
Toni Font
Ramon Farriols
Blai Genovart
Mateu Martí
Francisca Moreno
Pep Ramon Tauler
Antònia Calafat
Joana Aina Fuster

Fotografia:

Rafel Bordoy

**Disseny i
fotocomposició:**

Miquel Bordoy

Imprimeix:

Gràfiques SIBA, S.L.
Tel. 52 32 44
Santa Margalida

Dipòsit Legal: 495 - 1989

Adreça:

C/ Xaloc, 2
Tel./Fax 52 33 92
Santa Margalida

Editorial

La fiança de Gabriel Cañellas

Vagi per endavant el reconeixement del dret i de la llibertat que té tothom de fer amb els seus doblers allò que millor li sembli. Dit això voldríem comentar el fet que ha sortit als diaris en el sentit que el Partit Popular de Balears farà una col·lecta per tal de pagar la fiança a l'expressident de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, com a conseqüència de veure's imputat en el cas del tunel de Sóller, si fos necessari pagar-la.

La veritat és que els partits polítics i els polítics en general no deixen de sorprendre'ns una vegada i una altra i això que el cas no és nou, ja que, si no ho recordam malament, el PSOE havia fet una cosa semblant pagant la fiança del Sr. Barrionuevo, sopar d'homenatge inclòs. I deim que els polítics no deixen de sobtar-nos perquè, en la nostra ignorància, podríem pensar que també es podrien fer col·lectes per pagar el que se'n va endur el senyor Roldán, el que va mancar a la caixa de les oficines municipals de Can Picafort o els milions i milions de pessetes que, els d'un i altre signe, han tudat o han mal administrat el que pagam tots els ciutadans. Si el partit ha de ser solidari en uns casos també ho hauria de ser en els altres, però no sempre és així o quasi mai no és així.

Perquè una cosa ens preocupa, si és gaire bé impossible demanar que restitueixin els polítics allò que han administrat de forma lleugera, ni allò que alguns han aficat a la pròpia butxaca o a la dels seus amics, encara quan es veuen en dificultats davant la justícia són els seus companys que els han de treure les castanyes del foc, així no es fa més que donar peu a fer les coses malament i a sortir-ne ben parat.

Qualcú ens sabria respondre qui és responsable dels nombrosos casos de corrupció política que estam veient: una persona determinada o tot el partit de forma solidària i corporativa?

De tota manera, si els qui han de pagar ho fan gustosament i no hi tenen res a dir, no hem de ser nosaltres els qui hem de donar consells del que han de fer amb els seus doblers. El que si podem pensar és que si tan poc s'hi miren a tudar el que és propi, molt manco s'hi han de mirar a l'hora de pagar amb els doblers dels seus administrats i fer-nos reflexionar en quina casta de persones són les que ens governen o ens han governat en altres ocasions. Però, en definitiva, en el cas que ens ocupa "del seu pa en faran sopes".

A la Vila passen coses...

Per: en Xerafi

Acords de l'ajuntament

Amb l'abstenció del regidor Sr. Salas i el vot a favor de la resta del consistori és va aprovar inicialment el projecte de l'obra del solar que es troba just en front del Col·legi Elionor Bosch i que ara presenta un enorme i perillós clot, en el sentit d'intentar la seva compra per part de l'ajuntament i la construcció d'aules escolars i una zona esportiva.

-També es va aprovar el plec de bases d'auxiliar de la Policia Local d'estiu.

-El grup del PP va presentar una moció d'urgència en el sentit d'instar al Ministeri de Foment a signar el conveni de carreteres. El grup d'UM va introduir una esmena sobre la variant de Can Picafort. La moció es va aprovar per unanimitat.

-El grup Municipal del PSOE va presentar una altra moció d'urgència en el sentit de demanar a l'Insalud i a la Conselleria de Sanitat un PAC per al municipi de Santa Margalida.

A l'acabament dels plens, el batle sol demanar al públic assistent si li vol fer qualche pregunta però, moltes vegades els assistents resten tallats pel fet que la majoria del regidors s'aixequen immediatament i drets entre el batle i el públic i amb les seves converses, entorpeixen el que es facin les preguntes. Algun dels assistents es va queixar d'aquet fet.

Un abocador de vergonya

Algú també va fer menció d'un abocador que hi ha al començament de la Costa d'En Piulo, venint de la carretera de Petra a mà dreta, que és una autèntica vergonya per la gent del poble i pel nostre ajuntament,

que, malgrat haver-lo netejat en diverses ocasions, no ha sabut trobar la fórmula per posar a retxa, no ja els qui hi duen les deixalles sinó el propietari que no ha posat els medis per impedir-ho. Això quan hi ha un sevei de recollida que funciona bastant bé, hauria de fer empegueir els responsables.

Actes de vandalisme

El que també hauria de fer empegueir són els actes de vandalisme que pateix el nostre poble, ja siguin els quintos o altres que s'emparen amb ells, el cert és que fa vergonya veure les pintades, els miralls de tràfic romputs i altres brutors i destrosses, com pot esser el trencament del vidre davanter d'un autocar que roman els vespres estacionat prop del Col·legi Nou. Tampoc a tals vergonyes ningú no hi ha sabut posar remei, ans al contrari, sempre hi ha qualcú que, en el cas dels quintos, ho encoratja o ho disculpa.

Actuació de Raimon

Ens va dir el batle que a les properes festes de la Beata, concretament el dia 5 de

setembre, tindrà lloc un important esdeveniment musical: l'actuació del cantant valencià, Raimon. Malgrat sigui prop de la Beata, ens va dir el batle que l'acte s'enmarca dins els actes commemoratius del centenari del

naixement de Joan Mascaró i Fornés. Raimon va manifestar que coneixia la vida de Mascaró i la seva trajectòria com home que estimava la seva terra i el seu país i estaria encantat de que el recital formi part de la commemoració de l'aniversari del margalidà il·lustre.

Santa Margalida solidària

Els Serveis Socials de l'ajuntament de Santa Margalida, van organitzar diferents recollides per tal de fer arribar ajudes als més necessitats. Així, amb la ines-

timable col·laboració del grup escolta el "Turó del Drac" -impulsors d'aquesta idea- va organitzar una recollida de juguetes per als nins necessitats del nostre municipi, a La Vila, Can Picafort i Son Serra, es recolliren 250 juguetes per repartir.

També els Serveis Socials s'adheriren a la campanya de Mallorca Solidària, conjuntament amb el Fons Mallorquí de Solidaritat i Apotecaris Solidaris, per recollir per als refugiats Rwandesos: Llet en pols per a infants i cereals també per a infants.

Organitzat, també conjuntament, entre la Parròquia de Santa Margalida, el grup escolta "Turó del Drac" i els Serveis Socials de l'Ajuntament es va fer una recollida de paper, roba, vidre i estris domèstics a benefici

de la Fundació "Deixalles". La col·laboració del poble de Santa Margalida va ésser magnífica i es recolliren 2 camions de paper, 2 de roba, 1 de vidre i 2 de mobles, electrodomèstics, portes... En total 7 camions grans.

Es Serveis Socials de l'ajuntament volen agrair la col·laboració de tots els qui han pres part o han contribuït a les recollides.

Festes d'hivern

No ha mancat animació a les festes pròpies de l'hivern, com són les de Nadal, Sant Antoni, Sant Sebastià i Carnaval, i així els actes programats per l'Ajuntament durant les festes nadalenques, els foguerons, les beneides i les desfresses han posat notes de color i de diversió al devenir de la vida del nostre poble.

Ball de Saló

L'escola de ball de saló de Santa Margalida, va rifar per les festes de Nadal un viatge a Galícia per a dues persones, els guanyadors foren el matrimoni format per Miquel Estelrich Ferragut i Rafela Barceló Barceló que, sens dubte, ja han gaudit de l'engrescadora excursió.

Creada la Mancomunitat del Nord de Mallorca

Aquesta mancomunitat va quedar constituïda el 8 de gener del 97, encara que els treballs per tirar-la endavant havien començat al llarg de l'any 1996. Està formada pels següents municipis: Pollença, Alcúdia, Sa Pobla, Muro Artà i Santa Margalida. Cadascun d'aquest municipis hi té dos representants, els de la Vila són el batle Miquel Cifre i el regidor Jaume Ribot. El president és Miquel Ramis, batle d'Alcúdia, i la seu de la mancomunitat és l'edifici municipal de "Las Gaviotas" a la platja de Muro, per la seva capacitat, per trobar-se equidistant dels municipis integrants i perquè en no haver de pagar lloguer alleugereix les despeses de funcionament.

El pressupost operatiu de la Mancomunitat és de 15.500.000 pessetes de les quals el municipi margalidà n'hi aporta 2.050.000.

L'objecte de la constitució de la mancomunitat va ésser el de crear una entitat territorial que ajuntàs els esforços de municipis petits i així assolir un pes específic com el que pot tenir la zona de

Palma o la de Calvià; no s'ha de deixar de banda el component turístic de la majoria dels municipis integrants i els interessos en aquest terreny, directes i indirectes, que engloba la zona. També es feia necessària per tal de poder accedir a les ajudes de la Comunitat Econòmica Europea que exigeix un mínim de 50.000 habitants per accedir-hi; la mancomunitat n'aplega 52.000.

Els objectius comuns es centren en el tractament integral de la badia, arena de les platges, aigües residuals, repoblació forestal, seguretat a les platges, fens, reciclatge... problemes comuns que es poden enfrontar amb més eficàcia i amb manco cost, de forma mancomunada.

Entre aquests municipis s'hi estableix un intercanvi d'experiències en reunions periòdiques dels representants dels distints ajuntaments i els seus responsables polítics i tècnics en diverses matèries. Dins poc temps se'n farà una sobre policia i seguretat.

Redacció

RESERVAS AUTOMATICAS
CONFIRMACION INMEDIATA

Paseo Colón, 112 - B

Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69
07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)

RESERVA DE:

BILLETES DE BARCO
PASAJES DE AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:
RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

 TRAVELPLAN

IBEROJET

 Condor

CLUB
Vacaciones

00TOUR

 Lufthansa

TURAVIA

 TRANSMEDITERRANEA

MUNDICOLOR

IBERIA

SU
AGENCIA
DE
VIAJES

"la Caixa"

Plaça de la Vila

Santa Margalida

Notícies vileres

Una clínica assistencial a Santa Eulàlia

La promotora "Inversiones Residenciales Santa Eulalia, S.L." ha sol·licitat una llicència d'obra a l'Ajuntament de Santa Margalida per a la construcció del "Complejo Clínico Asistencial en finca Santa Eulalia", segons els plànols presentats per Turiesa i per un import de 1.077.226.256 milions de pesetes.

Aquest "complejo" es construiria sobre una superfície de 232.204 m² de terreny ubicat al camí vell de Santa Eulàlia, prop de Can Tries, a la part posterior de la benzinera de Can Picafort i la superfície a construir estaria en els 16.000 m², segons el projecte presentat.

El "Complejo Clínico Asistencial" està declarat d'Interés Social des de fa un grapat d'anys, però fins ara no s'havia demanat la llicència d'obres, per raons que no són al nostre abast.

Ocuparà una superfície de 232.000 m² de terreny ubicat al camí vell de Santa Eulàlia.

La història començà a gestar-se devers l'any 1985, però és a l'any 1988 quan l'ajuntament de Santa Margalida aprova la proposta de declaració d'Interés Social, promoguda per l'arquitecte

El Municipi de Santa Margalida no tindrà cap benefici directe sobre aquest complexe.

Guillem Reynés Corbella. Concretament l'aprovació de l'ajuntament té lloc en el Ple, declarat d'urgència, del dia 26-8-88, essent batle Andreu Avellà del grup que aleshores s'anomenava Alianza Popular, votaren a favor de la proposta els tres regidors d'AP: Andreu Avellà, Bartomeu Gayà i Joan Monjo; els 4 d'UM: Jaume Alós, Antònia Quetglas, Antoni Quetglas i Sion Salas; es varen abstenir el regidor del PSOE, Joan Triay i els 3 de Can Picafort Unit: Apolònia Gelabert, Antoni Roig i Alfredo Cordero; eren absents els dos regidors d'UM Bartomeu Mascaró i Bartomeu Ferragut.

El 5 de gener de 1989 la Comissió Provincial d'Urbanisme aprova l'Interés Social per a l'esmentada promoció. Els integrants de la societat "Inversiones Residenciales Santa Eulalia" eren: Pedro Ribot Gelabert, Maria Amparo Murillo Cabré, Agueda Vives Cladera i TURIESA.

Segons es desprèn de les actes de l'ajuntament, existia una negociació entre el consistori i els promotors per a la cessió de

devers 21.000 m² del terreny a l'ajuntament, com a compensació, però sembla que hi havia poca disposició per part de la promotora i segons paraules d'un dels regidors de CPU al ple del 26-8-88, parlava del "poc interès per part dels regidors d'exigir-ho", amb unes poques excepcions.

El cas és que el municipi de Santa Margalida no té cap benefici directe sobre aquest "complejo" -els indirectes estan per veure-. De totes maneres, segons el batle Miquel Cifre, el que preten l'ajuntament és qualsevol tipus de cessió o compensació per al municipi a canvi de la concessió de la llicència d'obra, encara que l'única cosa que pot exigir el consistori, segons la llei, és el compliment de les condicions tècniques.

Finalment s'ha de dir que l'Interés Social exclou qualsevol utilització de les instal·lacions per a finalitats turístiques.

Així les coses, cal esperar i veure en que parirà una obra d'aquesta envergadura, que en treurà el nostre municipi i quins beneficis o perjudicis es derivaran de les instal·lacions pels habitants del terme, o per interessos particulars. D'entrada el que sí és cert és que Can Picafort, amb una alta densitat de construcció, veurà incrementat el seu entorn en 16.000 m² més de ciment i pedra.

Rafel Bordoy

BANCA MARCH

Passeig des Pouàs, 1 - 07450 SANTA MARGALIDA

Concurs per al cartell publicitari de la Fira d'Abril 1997

B A S E S

OBJECTE DE LA CONVOCATÒRIA

Disseny i confecció d'un cartell per esser exposat i difós en vistes a la promoció publicitària de la Fira d'Abril de Santa Margalida i que serveixi de portada del programa de la mateixa.

DESTINATARIS:

Persones de qualsevol edat natives o empadronades al terme de Santa Margalida. També hi podran concursar persones vinculades a Santa Margalida pel seu origen o per vincles familiars, tot i entenent que aquestes darreres circumstàncies hauran d'esser degudament acreditades i que podran esser acceptades o no pel jurat.

TEMA:

Haurà de guardar relació amb alguns dels elements que integren la Fira d'Abril de Santa Margalida i incloure, de forma ben visible i com a part del cartell, el lema "Fira d'Abril 1997. Santa Margalida".

TECNICA:

-Lliure.

MIDES:

-40x60 cm.

CONDICIONS:

-Cada cartell que es presenti al concurs haurà d'anar acompanyat de les següents dades:

-Nom i llinatges o pseudònim.

-Adrega habitual i telèfon.

-Fotocòpia del DNI.

-Cada autor només podrà presentar un cartell.

ADMISSIÓ:

-Les obres shauran de presentar de la manera següent:

*Les dades del concursant aniran dins un sobre tancat que només es podrà identificar pel títol, lema, motiu, anagrama o pseudònim que l'autor hagi triat.

*El treball ha de dur la mateixa identificació en el seu anvers, tapat.

*Els cartells s'hauran de presentar en el suport que l'autor cregui convenient per a la seva exposició i correcta conservació, tot entenent que l'Ajuntament de Santa Margalida no es fa càrrec del deteriorament que pugui patir el cartell per mor de la seva presentació en condicions inadequades.

CALENDARI:

-Presentació: dies 13 i 14 de març a l'Ajuntament de Santa Margalida (Passeig des Povàs núm. 23) de 18 a 20 hores.

-Veredict: es farà públic al tauló d'anuncis de l'Ajuntament dia 15 de març.

-Exposició dels treballs: Durant el calendari festiu de la Fira als llocs i horari que s'indiquin al programa. Cap de les obres no podrà esser retirada abans de la clausura de l'exposició.

PREMIS:

-Primer: 25.000 pessetes

-Segon: 10.000 pessetes

-Tercer: 5.000 pessetes

*Part o la totalitat dels premis podran esser declarats deserts, tot depenent del criteri del jurat.

*L'Ajuntament de Santa Margalida quedarà propietari de tots els drets legals sobre els cartells premiats, podent utilitzar-los per a la seva reproducció i difusió a qualsevol mitjà.

*Els autors dels cartells no premiats podran passar a cercar els seus treballs fins dia 30 d'abril. Passat aqueix dia, l'Ajuntament de Santa Margalida no es responsabilitza de la seva conservació.

JURAT:

Estarà compost per persones de reconegut prestigi. La seva composició es farà pública durant el lliurament dels premis i s'hi podran incorporar assessors amb veu, però sense vot. La decisió del jurat serà inapel·lable.

El fet de concórrer a aquest concurs implica la plena acceptació de la totalitat de les presents bases i la renúncia a qualsevol casta de reclamació legal.

Ajuntament de Santa Margalida

El Rosselló, un poble amic.

A les I Jornades de Comunicació Local de Mallorca, que tengueren lloc a Alcúdia, dies passats, hi va haver una intervenció del periodista i cantant, natural del Rosselló, Gérard Jacquet, que ens va parlar "dels mitjans de comunicació i la llengua catalana des del Rosselló". Per poder conèixer una mica més aquelles terres, que un dia no massa llunyà parlaven la nostra mateixa llengua, donarem quatre pinzellades sobre el que ens va dir Gérard Jacquet.

"Parlant de la Catalunya del Nord, la zona de la qual intentaré donar-ne algunes dades, és limitada geogràficament pel sud per Les Alberes, El Canigó i els Pirineus, pel nord per les Corberes i més amunt per l'Aura Occitana, de parla occitana, a l'est per la Mar Mediterrània, i a l'oest per la Cerdanya, terme del qual s'ha de dir que està partit en dues parts, una part francesa i l'altra espanyola. La superfície d'aquesta zona és de 4.116 Km.2 i hi viuen 365.000 persones, de les qual 100.000 viuen a Perpinyà.

A més de la Cerdanya el territori es compon de la Plana del Rosselló, la Salanca, la Marrenda i la Costa Vermella que són territoris més propers a la mar, l'Aspra, que és una zona bastant seca, al damunt de Tui, el Vallespir que és més verd i és la comarca dels Prats de Monllor al peu del Canigó, el Fermolleres que és la zona del contacte lingüístic entre el català i l'occità i el

Conflent, a l'entorn de Prada.

El Rosselló és només una de les terres

durant els anys 60 i 70 i els joves s'han desplaçat cap al nord per trobar feina. La Catalunya del nord no té cap indústria,

catalanes del Nord. Des de segles la riquesa i per tant la població es concentren a la plana. Les terres de Catalunya Nord, després d'haver estat part de Catalunya al llarg de la seva història foren annexades per França l'any 1659, any de la signatura del tractat dels Pirineus. Aquestes terres durant els tres últims segles es pot dir que han viscut al ritme francès. Les terres de la Catalunya del nord tenen unes estructures administratives insertes dins el poder francès, l'àrea lingüística catalana del nord s'anomena dins l'administració francesa "Département de les Pyrénées Orientales" i està governat pel Consell General format per la majoria dels batles de la contrada.

Economicament, l'agricultura que durant segles era la base econòmica rossellonesa ha hagut de deixar pas al turisme. La dertització del camp ha tengut lloc

de sempre l'agricultura i els serveis han estat les seves ocupacions. Cal dir també que l'atur a augmentat a les grans ciutats del nord de França tant com al Rosselló i els joves que emigraren pensen que, desenfainats per desenfainats, val més estar a casa i han tornat al seu lloc d'origen, amb l'esperança de trobar a l'estiu una feina lligada al turisme. La població

Al Rosselló sempre s'hi ha parlat el català amb les seves variants i particularitats

dels Pirineus Orientals és avui una de les més velles de França. A l'acabament de la guerra de la Independència d'Argèlia, molts dels que allà en dieuen els "pieds noirs" (peus negres) es varen instal·lar a

Perpinyà.

Pel que fa a la llengua he de dir que al Rosselló sempre s'ha parlat català, un català particular, o més aviat, tres formes parlades que podríem anomenar: el català rossellonès, el català del Vallespir i el català Sardà, de Cerdanya. El rossellonès és en situació de llengua comuna a totes les zones. Al Rosselló els lingüistes solen verificar una teoria bàsica i és que per una zona lingüística donada, les formes de la perifèria són, amb les illes, les que solen conservar més temps els arcaïsmes. Una llengua al contacte directe amb una altra llengua, reacciona i conserva de bona gana les formes antigues. Aquest fenomen fa que el rossellonès sigui, comparat al català normatiu, tan diferent com el mallorquí, jo diria que tan autèntic. La especificitat del rossellonès és que és una autèntica llengua de transició entre Girona i Barcelona, per un costat i Narbona i Montpeller per l'altra. Jo,

amb el meu rossellonès, puc parlar amb un occità o amb un ampurdanès o un viletà, cadascun de nosaltres parlant la seva llengua sense cap problema. Al rossellonès són més freqüents

els "occitanismes" que les "francesades" o els "castellanismes" que també existeixen. El rossellonès és una llengua molt pagesa, amb un vocabulari del camp i més aviat lligada al pas-sat.

SYP

ARA MÉS A PROP DE CA VOSTRA!!

AL CARRER JOAN MONJO MARCH DE STA. MARGALIDA

**Centre
Assessorament
Empresarial**

José Trías, 11 - 1º - Tels. 85 08 46 - Fax 85 18 10 - CAN PICAFORT

*Puertas, persianas, vidrieras y falsos techos en **madera y PVC**

*Pasamanos, muebles a medida y carpintería en general.

*Muebles de cocina, baño, hogar y complementos decoración.

*Proyectos interiorismo

Carpintería Mecánica
C/. Miquel Ordinas, 25

Exposición y venta Muebles
Miquel Ordinas, 31 - 33

Tel./Fax 52 31 45
07450 SANTA MARGALIDA

Ctra. Vella de Bunyola, 29
Tels. 75 68 35 - 36 - 37 - 38
07009 Palma de Mallorca

Un sondeig realitzat al departament dels Pirineus Orientals, el Juliol del 1993, a la regió Llenguadoc-Rosselló. Segons aquest sondeig, dos ressellonesos sobre tres diuen entendre el català, un sobre dos diu que el sap parlar, 40% de la població diu que le sap llegir i escriure, aquestes xifres que semblen optimistes s'han de prendre amb precaució perquè una tal enquesta és l'ocasió per afermar la seva pertinença o integració a un teixit social específic. Avui en dia les arrels són un sistema estabilitzador dins les nostres vides. En realitat hauriem de dir que la població capaç d'entendre una conversa en català, no representa gairebé la meitat de la dels Pirineus Orientals. La generació nascuda els anys 30 i 40 és la darrera que ha rebut el català

com a llengua materna a casa, la gent de més de seixanta anys són els últims que encara pensen en català traduïnt al francès, perquè els seus pares només parlaven català a casa, és a aques-

Però actualment l'ús del català desapareix a la capital, i, en menor mesura, als vilatges.

ta generació que a l'escola, per la força, els han ensenyat que el català era la llengua bruta, dels pobres i del camp i que el francès era la llengua moderna, del poder, de la ciència, de la vida i per tant de l'ascensió social; així

que pensaven que als seus infants els havien de parlar el francès, pel seu profit i pel seu bé. De la gent que com jo hem nascut els anys 50, tots entenen el català però poquíssims han fet el salt de parlar-lo, jo vaig pronunciar la meua primera frase en català als devuit anys, hi ho vaig fer per motius artístics, per cantar.

Avui però una part dels estudiants aprèn el català a la universitat de Perpinyà, per motiu de contactes amb catalans o per unes expectatives de feina a Barcelona. Aquest és un fenomen que ningú hagués pogut preveure fa només 10 anys. La llengua catalana desapareix, a poc a poc de les cases i del carrer a Perpinyà, als vilatges sí que és usat

al carrer per la gent de soca, de més 50 anys, la regla és el que en podríem dir un bilingüisme constant, segons l'ocasió i el tema de conversa. Al Rosselló hi ha una implicació en temes culturals del català per iniciativa d'un cert batle que el primer que va fer quan va arribar al càrrec va ser posar els noms dels carrers en català."

La conferència del Sr Jacquet continuava amb la presència del català als mitjans de comunicació, presència, per cert, prou migrada, no ens estendrem més però, sols volíem donar una visió d'unes terres i una gent que durant molts de segles han estat lligats a la nostra història i que encara serveixen alguns vincles culturals encara que minsos.

Rafel Bordoy

Activitats A.P.A.

Carnaval

Es va celebrar amb èxit la festa de carnaval, molta participació, bon ambient i animat final de festa amb l'actuació del grup "Cucorba" i un refrigeri on es consumiren 600 ensaïmades i 84 litres de xocolata. No va sobrar res!. Volem agrair la participació del alumnes de Ca les Monges.

Durant la festa s'entregaren els premis del concurs de betlems.

Setmana Santa

L'APA participa a la trobada de confraries que enguany se celebra a Lluçmajor. La mostra comença el dia 22 de febrer fins al dia 28 del mateix mes.

Per a les processons de Setmana Santa, ja tenim els vestits de cuculles a punt. Volem recordar que hi ha vestits per els alumnes a partir de segon curs. Per tal de conèixer els pares que estiguin interessats en ajudar al pas de l'APA i a l'organització de la processó, pregam que comuniquen la vostra disponibilitat a Guillem Mayol o a Toni Oliver.

Demostració gimnàstica

Encara sense data concreta, tenim prevista una demostració de gimnàstica a càrrec de les joves figures del nostre poble, juntament amb les/els de Can Picafort i Muro.

Fira

Una vegada més, com en anys anteriors col·laborarem amb l'ajuntament en l'organització de la Fira, en Pere Galmés ho farà a l'Exposició de Bonsais i n'Andreu Ferrer a l'Exposició d'animalets. Si teniu idees fresques o disponibilitat per ajudar-los, vos ho agraïrem.

Futbol petit

La tasca de Xisco Morey amb els futbolistes més petits de la Vila és molt encomiable. Aquests nins han de ser els futbolistes margalidans del futur

Bústia a la disposició de tots els socis.

Seran de gran utilitat les queixes i suggeriments que, entre tots, poguem aportar.

Gent Major

Associació de Jubilats i Persones majors "Santa Margalida".

Activitats durant els mesos de desembre i gener 96/97

Desembre 5: Excursió a Andratx i la seva costa, patrocinada per la "Banca March" de Santa Margalida, amb l'assistència de 165 persones.

Desembre 14: Ball a la Llar dels Padrins amb un grup musical. Assistiren 150 persones.

Desembre 16: Repartiment de bosses de nadalencs per a tots els associats (685).

Desembre 22: Dinar nadalenc i ball al saló del Bar Arachu, amb un grup musical. Hi assistiren 225 persones.

Desembre 28: Dinar de Cap d'Any de franc per a tothom, el grup musical l'aportava "La Caixa", entre les 325 persones assistents hi havia nombroses autoritats.

Gener 9: Matances al camp de futbol de s'Estanyol amb un porc de 200 Kg. que va esser un present d'un dels associats. Sopes i frit de franc per a les 365 persones que hi assistiren.

Gener 16: Fogueró de Sant Antoni i torrada de llangonisses i botifarrons, pa, vi i begudes per a tots els socis, a continuació ball amb un grup musical aportat per "Sa Nostra". Hi assistiren unes 500 persones.

Gener 25: Excursió a Manacor amb visita al nou hospital, Perles Majòrica, Porto Cristo i s'Illot i un bon dinar de peix per a les 150 persones que hi assistiren.

Gener 30: Anada a Palma per veure la comèdia d'en Xesc Forteza.

-Aprofitant aquestes pàgines, volem comunicar-vos que el president de

l'Associació "Santa Margalida", Bartomeu Gayà Alomar, va esser elegit, el passat més de gener, president-delegat de l'associació "Comarca de Marines" i vocal de la Junta de la Federació Balear de Majors, cosa que implicarà un major compromís de gestió de cap a les persones majors de Santa Margalida i comarca (Muro, Sa Pobla, Pollença, Port de Pollença, Alcúdia, Port d'Alcúdia, Can Picafort i Santa Margalida). Enhorabona i sort en la gestió.

-La Junta Directiva d'aquesta associació, voldria, des d'aquesta revista, donar les gràcies, als socis, a la revista, a totes les entitats col·laboradores, així com al Consistori i altres institucions, per l'ajuda que ens donen per poder portar endavant la tasca d'entreteniment i oci cap a les persones majors del poble de Santa Margalida. Moltes Gràcies!

Associació de gent major "Hero"

El dia 7 de gener es va fer una visita cultural a Palma amb visita al betlem de les Caputxines, amb 300 anys d'història, el de Sant Antoniet, el de Cort i el de l'Almudaina. Després, al Teatre Principal assistiren a la representació de la companyia de Xesc Forteza, amb l'obra "Balearicus 96"

Del 14 al 28 de gener, un grup de 33 socis gaudiren d'unes vacances de l'INSERSO, a Lloret de Mar, estaren hostejats a l'Hotel Maria del Mar.

El dia 6 de febrer "Dijous llarder" l'associació va celebrar sopar i ball de desfresses a S'Alqueria, una festa molt animada amb l'actuació de l'orquestra "Yesterday".

El Consell Insular de Mallorca organitza un cyurset per a la recuperació dels antics balls de saló, destinat a les associacions de gent major i amics. Us ne podeu informar al telèfon 523979.

Per el 27 de febrer "La Caixa organitza una excursió de matances amb berenar i dinar a Can

El dia 9 de febrer celebraren les seves Noces d'Or matrimonials el matrimoni format per Josep Perelló Ramis i Margalida Gayà Tauler. Enhorabona i que sigui per molts anys.

Bernat de sa Parra i una visita a l'Hospital de Manacor i finalment un ball amb el Duo Musical "Nilas".

Organitzat per l'Associació de Persones Majors de Balears, el proper 13 de març anirem d'excursió Cantàbria i Astúries.

Ens ha arribat el correu

Sr. Director, li pregaria la publicació d'aquestes retxes.

Ara fa uns mesos que s'ha inaugurat l'Institut de Secundària a Santa Margalida i han començat el curs al.lots de la Vila i altres dels pobles voltants i sobre aquest fet voldria expressar el que sent.

Som una dona de devers 50 anys i a la meua època d'estudiant, infantesa i adolescència anava a escola al Col·legi Vell i el que ens ensenyaven era: el dematí llegir i escriure per tal de poder assolir el certificat d'estudis, els capvespres apreníem, les nines, a brodar de punt mallorquí. Record que llavors servàvem un gran respecte a les mestres, cosa que pens que ara no és així. Era molt d'agrair tot allò que ens ensenyaven, però a m'm'hauria agradat tenir el batxillerat.

Molts de dies vaig a caminar pels entorns de la nostra vila i m'atur davant l'Institut i pens que m'agradaria tornar a la joventut per anar a escola i poder estudiar i que mumare m'esperàs a canostra i poder parlar i dinar amb ella. Tot això són enyorances d'un passat que m'omplen el cor, un sentiment i un bell record.

Amb tot això vull dir que una de les millors coses que ens ha passat en molts d'anys és el fet d'aconseguir un Institut pel nostre poble. Moltes gràcies a totes les persones que ho han fet possible.

Una margalidana.

L'Agrupació de la Vila, Can Picafort i Son Serra, del Partit Socialista de Mallorca, Nacionalistes de Mallorca, PSM-NM, ens envia còpia de l'escrit que ha endreçat a l'Ajuntament, preguntant-nos la seva publicació:

Il.l. Sr Batle de l'Ajuntament de Santa Margalida

És palesa la manca de manteniment de les "faroles" del nostre poble que, des de fa molt de temps, quasi bé no han estat revisades, ens referim a l'estructura metàl·lica.

Per aquest motiu, aquesta Agrupació creu convenient sol·licitar que totes les "faroles" siguin revisades, reparades i repintades si escau, per així embellir una mica més la imatge del nostre poble i evitar alguns perills.

Igualment demanam que a l'Avinguda Centre de Can Picafort, ara amb un important cabdal de tràfic degut al canvi de sentit dels carrers, sigui degudament il·luminada, ja que aquest carrer es caracteritza per la poca il·luminació i la presència d'una foscor tenebrosa.

Fent referència a les tres rotondes que donen entrada a Can Picafort, és de primera necessitat que siguin il·luminades, per tal d'evitar accidents per manca de visió.

En el cas que això ja s'hagués sol·licitat a la Conselleria pertinent o estigués en vies d'estudi, sol·licitam rebre una còpia d'aquestes sol·licituds per tal de nosaltres poder-les estudiar detingudament.

Volem aprofitar aquest escrit per agrair-li que la darrera resposta al nostre escrit fos enviada a la seu del nostre partit a Ciutat, ja que així ens estalviàreu la feina a nosaltres; tot i això, seria més adequat que les respostes ens fossin remeses a la nostra Agrupació. Pels que fa a la conscienciació als hàbits que vostè demana als ciutadans, a través dels plenaris i mitjans de comunicació, només fer-li saber que nosaltres estaríem molt contents de poder-lis ajudar en aquestes tasques, i ja que és una cosa que vostè el preocupa molt, ens podríem reunir per parlar d'aquest tema de manera més personal i mirar d'aportar noves idees i noves resolucions.

Sol·licitant que se'ns remeti la resposta per escrit a les nostres peticions, que esperam siguin ateses.

Santa Margalida, a 12 de febrer de 1997

2ⁿ Aniversari

Miquel Àngel Nicolau i Ordinas

SHIATSO • QUIROMASSATGE • AURICULOPUNTURA

Després de 2 anys de feina pel poble estic a la seva disposició.

Visita a domicili, per indisposició o comoditat

**Tractament de problemes musculars, d'ossos, lumbar, cansament, etc
(consulta-me el vostre problema)**

Llibertat, 34 - Tel. 52 32 32 • Mòvil 929 88 85 35

HERTORRES, S.L.
CONSTRUCCIONS

C/. Lluna, 2
07450 STA. MARGALIDA

Tels. 52 31 03
52 32 89
52 30 36

BAR

Ca'n Maco

Pl. Abeurador, 5 - Tel. 52 32 23

Miquel Estebrich Vanrell
Francisca Carreras Fiol

PROFESSORS DE BALL DE SALÓ
DE SANTA MARGALIDA

Tels.: 52 32 48 / 85 14 93 / 52 34 27

Òptica Santa Margalida

Passeig d'es Povàs, 25
Tel. 52 39 22
07450 SANTA MARGALIDA

Òptica Ca'n Picafort

Passeig Colón, 92
Tel. 85 15 36
07458 CA'N PICAFORT

SR

INFORMATICA

SOPORTE INFORMATICO PROFESIONAL

ORDENADORES Y ACCESORIOS

Servicio y acceso a Internet

Servicio Técnico. Reparaciones y ampliaciones

Soporte **Windows 3.11/95** Certificado por **Microsoft**

Soporte **Novell** netware Certificado por **S.N.I.**

Redes locales y Comunicaciones

Próxima apertura local en:

ALEXANDRE ROSSELLÓ, 15
TEL: 523731 - 908 631388
07450 STA. MARGALIDA

Opinions i pensaments

Ja tornen a ser aquí!

Als insignes defensors del "mallorquí-quién-te-ha-visto-i-quién-te-ve" o "mallorquí de nova planta" (pel famós decret que es va fer amb l'objectiu de protegir la seva "llengo baleà", molt relacionada amb l'espanyol), no hi ha qui els convenci de què van errats. Els seus il·lustríssimament il·lustrats historiadors i filòlegs, segueixen donant proves convincentes de què el llatí venia del mallorquí, de que Mallorca era el centre cultural del Mare Nostrum i de la Terra nostra (i perquè no existia el Columbia que sinó...). Això sí, aquestes proves són un poc garroneres: només les veuen ells, perquè la resta dels mortals no tenim un sisè sentit que ens faci percebre les coses inexistents. Haurem d'anar a la seva inexistent universitat, em sembla que l'anomenen "Universidad Del Todo Es Posible" (al poble de Falange, "província del Recuerdo"), a estudiar la seva carrera d'"hàgase historiador o filólogo escuchando sevillanas típicas de Felanich".

Només tenint el seu nivell cultural i accedint als seus poders mentals ocults podrem gaudir dels seus deliris. I si volem arribar a ser un dels seus generals, convé que ens doctorem en imaginació i fantasia i que, també, facem el "Master en Coma cerebral" (encara que aquí només hi arriben els elegits i els alcohòlics). Gràcies a Déu que ens ensenyaran a parlar la seva llengua ("muy cervantina, por otra parte") i podrem arribar a catedràtics de no-sé-res o a professors de no-t'escolt.

I ara, parlant seriosament: senyors defensors de la "llengo baleà", ¿em podrien contestar a aquesta carta (ja sé que ho faran) i informar a la gent on s'estudia la seva llengua, quins títols (i les universitats que els han expedit) ténen els seus investigadors, historiadors i filòlegs i, finalment, dir-me perquè són tan caparruts?

Diguin a la gent la veritat: que no toquen botador i que els moven altres interessos (no molt amics de la cultura, de la ciència i, en definitiva, de la veritat). Diguin a la gent que la llengua que vostès defensen no la parla ningú, que ni vostès utilitzen les mateixes regles gramaticals (i molt manco les mateixes paraules), que la llengua que vostès diuen defensar és una mescla de castellà, castellanades, altres barbarismes i un poquet de mallorquí (del veritable mallorquí). Si veritablement saben parlar i escriure la mateixa llengua que defensen, no em ponguin en castellà, contestin en la seva llengua. Facin com nosaltres, els que parlem mallorquí, i mirin de fer normal l'ús de la llengua que vostès defensen; supòs que no els interessa que desapareixi fagocitada pel castellà. Ànim! no defalleixin, però també mirin de cavilar un poquet si s'ho paga perdre el temps inventant llengües que ningú mai no parlarà. Proves, senyors, donin proves a la gent de què les seves teories són certes. Això sí; donin proves que la gent pugui cercar, trobar, llegir i entendre pel seu compte (sense haver d'acudir a vostès). O és que els interessa que la gent vagi a vostès a demanar que els expliquin la "Verdad"? Els interessa sentir-se com a profetes? Els interessa cridar l'atenció? Els interessa sentir-se importants?

Jo no crec que cap edat limiti el potencial d'aprendre i, desgraciadament, moltes persones no varen tenir la possibilitat d'aprendre a escriure la llengua que parlaven. Eren temps de pobresa i eren temps on es va prohibir l'ensenyament de la nostra llengua a les escoles, eren temps que es volia fer creure que parlar en castellà era més fi o feia més important, eren temps on no es podia fer quasi res per defensar Mallorca... Però ara, qui vol pot!

"Cortessssmente":

Antoni Ferrer Capó

I les pastilles què? II part

Parlem del que són, del que passa i del que fan

Les famoses pastilles són derivats de les anfetamines o similars. Les anfetamines són estimulants del sistema nerviós central, com també com també ho és la cocaïna. Es descobriren els anys 30. Els seus principals efectes són: elevació de l'estat d'ànim i disminució de la sensació de fatiga (de la sensació però no de la fatiga! ens engana, en poques paraules) i de la fam també. Una vegada s'han acabat els efectes estimulants inicials, sorgeix la depressió i la fatiga. La supressió súbita del seu consum provoca l'aparició d'esgotament, son excessiva, una famada i depressió.

Alguns dels efectes conductuals més importants que produeixen són: irritabilitat, depressió, anhedònia (sentir ganes de no fer res i res no t'agrada), manca d'energia, aïllament social (de cada pic es fan amb menys persones), ideació paranoide (podríem dir-ne deliris), alteracions de l'atenció, problemes de memòria i un augment de l'agressivitat (en casos de gran consum).

El consum d'anfetamines en persones amb abús o dependència pot ésser episòdic o crònic: en el primer cas hi ha un alt consum, seguit de varis dies sense consumir-ne (p.e. els caps de setmana); al segon cas hi pot haver un alt o baix consum, però a diari o quasi a diari.

Antoni Ferrer i Capó

Post escriptum: Aquest article sembla més general i assèptic que el de la darrera revista, pareix que informa sense fer al·lusió a ningú. Aquest article no m'acaba d'agradar perquè no he citat un dels problemes més importants: a La Vila ja hi ha molta gent que consumeix, abusa o depèn de les "pastilletes". Ara he quedat més a plaer!!! S'ho paga pensar-hi un poquet.

Carta a mon pare

Estimat pare:

Potser hauries d'haver sortit a la nostra revista, quan encara eres en aquest món, els teus anys, 87 en tenies quan ens deixares, t'havien donat la saviesa que les persones majors anau acaramullant dins el graner de la vida. Pot ser en una entrevista ens podries haver contat tantes coses, suficients per omplir l'espai que a les pàgines centrals de la nostra revisteta -que tu llegies cada dos mesos quan la feia arribar a les teves mans- dedicam als margalidans.

Per naixença tu no eres un margalidà, havies nascut a Alcúdia, la teva estimada Alcúdia però, des de que l'any 1947 portares a tota la família a Santa Margalida, per motiu de la teva feina a la fàbrica de Can Feliciano, s'havien complit 50 anys que, si més no, t'atorgaven el dret de ser considerat com un margalidà més. Però mai no vaig fer-te aquesta entrevista, pot ser pel pudor, mal entès, de ser jo el responsable de la revista. Esper, n'estic segur, que m'ho hauràs perdonat.

De totes maneres, sé cert que mai no degueres pensar que la teva persona fos prou important com per sortir a la revista del poble que t'havia acollit, el teu caràcter senzill no devia parar massa esment a ser protagonista de res que no fos en el cor dels que tenies més prop, de la gent que tu estimaves, de la gent que t'estimàvem.

Acabares els dies d'una manera tan humil, fent tan poc enrenou, que molta gent s'enterà de la teva mort quan ja havien passat uns quants dies, però no et va faltar en cap moment, ni l'estimació de la família ni dels amics, tant abans com després del teu traspàs. Morires de la mateixa manera que havies viscut: silenciosament. Els teus darrers dies foren un poc el reflex dels que havies viscut al llarg de 87 anys, instants amargs i dolorosos i moments feliços als quals t'aferraves ansiosament, amb unes ganes de viure que conservares fins el darrer moment.

Perdonem ara tu, com esper que m'ho perdonin els lectors de la nostra revista, si no he pogut vèncer la temptació de fer-te, pot ser per única i darrera vegada, protagonista d'una de les nostres pàgines. Per això s'han hagut d'ajuntar la circumstància de la teva mort i la meva estimació de fill que esper em servesqui d'excusa.

Amb l'abraçada més forta que pugui donar-se des del record, s'acomia el teu fill:

Rafel

Post scriptum: A penes acabada d'escriure aquesta carta per la mort del pare, una vegada més la dama de la false-lla ha tornat a segar una vida: aquest pic ha estat la de l'amic. De manera sobtada, quasi bé a traició hem perdut en Miquel Grimalt Riera, (en Miquel Caragol). Que serveixin aquestes retxes com un record emocionat del seu amic.

Gran dama

(Dedicat a madò Margalida Bauzà Barceló)

Aquella gran dama és la persona més digna de rebre aquest nom. Tots diuen que és immensa la seva semblança amb una flor. Aquella gran dama és de totes les flors la més hermosa, de totes les dones la més bella. El seu nom la fa una dona singular, una flor molt peculiar. La seva bellesa tendra, digna d'admiració, fan que aquella gran dama es faci estimar. D'aquell gran jardí que és el món, de totes les flors la més hermosa va triar Joan, la més garrida i per a tota la vida, amor li jurà a aquella gran dama, Margalida.

Fca. Moreno

Vola, petit colom

(Dedicat a na Cati Llull Gayà)

Tu ets com un petit colom, un petit colom que viu dins la seva gàbia. Entre barrerons veus passar els teus somnis, ansies la teva llibertat, sortir de tot i volar. I cada dia, quan la llum del sol et desperta, mires aquella porta que tantes vegades has intentat tomar, però els barrerons tenen més força o, així ho penses tu, i així seguiran, rígits i forts, fins que creguis que tenen més força les teves ales, que tant ansien el vol. L'horabaixa, post el sol, tornes a mirar aquella porta, la dels barrerons que mai no has pogut vèncer, la que hi havia ahir i la que també hi serà demà, fins que la por no et guanyi, petit colom. Però un dia, un dia no massa llunyà, el sol et despertarà amb la seva llum i el seu

resplendor i brillarà així com mai no havia brillat. I tu, petit colom, tornaràs més fort, més fort que els barrerons de la porta que mai no aconseguiries tomar. Llavors estendràs les teves hermoses ales i volaràs, volaràs tan alt que tothom et mirarà: "Mirau! mirau! el petit colom, mirau que hi vola d'amunt" Diran, i et sentiràs orgullós, volaràs presumit, amunt i avall, avall i amunt, sense aturar-te. El teu somni s'haurà fet realitat i jo, petit colom, seguiré al teu costat perquè mai més no et tanquin dins cap gàbia i els teus ulls negres mai no puguin tornar a veure aquella porta de barrerons, rígits i forts. Vola petit colom! No perdis mai el teu vol. VOLA!

Fca. Moreno

Un moment de calma

Maria

Comprende amb una simple mirada tot el que ens diríem amb paraules i més paraules...

Així podria començar a descriure la meua amistat amb na Maria, una amistat profunda d'aquelles que marquen tota una vida i que t'omplen d'orgull cada vegada que parles d'ella.

La nostra amistat no coneix cap frontera i no hi ha límits per penetrar dins la profunditat dels nostres sentiments. La nostra amistat és entendre el silenci, perquè per a nosaltres el silenci no és més que una infinitat de missatges que no es diuen. Missatges que coneixem sense que l'altra digui res i que, al mateix temps, ens sorprenen sempre. I és que entre na Maria i jo no existeix la rutina i mai no ens cansam de saber coses noves l'una de l'altra. Parlam de tot sense ocultar res i així les hores passen entre somriures i plors, entre mirades que parlen i ulls que llegeixen els sentiments, entre paraules clares i fets sincers.

Na Maria plora dins els meus braços quan està trista, i jo sempre la deixo plorar perquè sé que ho necessita i que després se sentirà millor. L'abraço ben fort, ben fort, i li faig saber que estic al seu costat i que mai no la deixaré sola. Li agrada sentir-se recollida dins el meu cos.

Si la tristor m'ofega a mi, no em deixa plorar ni pronunciar cap paraula. Però na Maria m'arrenca suaument les llàgrimes, i dins cada llàgrima una pena. En aquests moments, sentir la seva veu és una de les coses més dolces que hi pot haver, i em deixo seduir lentament fins que

expresso els meus problemes sense cap casta de temor.

Na Maria i jo ens encomanem l'alegria, la felicitat, els somriures... i també, és clar, la tristor, el mal, el sofriment...

Perquè la nostra amistat ho inclou tot i no hi ha felicitat quan l'altra no és feliç. És com si totes les portes es tancassin i no poguéssim anar enlloc fins que una no troba la clau. I, de fet, sempre n'hi ha una que aixeca l'altra, sempre n'hi ha una que obre les portes cap a un somriure.

Amistat per a nosaltres també és conèixer perfectament cada raconet del cos de l'altra i estimar-lo sense condicions, estigui sa o malalt. El cos de na Maria sempre serà preciós dins els meus ulls i jo sé que ella sempre estimarà el meu.

Amistat és somniar plans de futur on hi estarem sempre

juntos i on ens prometem aquesta amistat fins al darrer dels nostres dies, passi el que passi. Ens és impossible imaginar-nos la vida separades i sense parlar de les nostres cosetes i dels nostres secrets. I és que amistat és compartir i guardar secrets dins una capseta plena d'immensa tendresa. Recordar-los és reviu i augmentar la força del nostre vincle, la força de la nostra promesa.

Na Maria i jo sabem que juntes podem aconseguir tot el que volguem: podríem tocar els núvols amb les mans o volar amb ales de paper, podríem escriure amb tinta transparent i fins i tot llegir una pàgina en blanc... res no ens atura.

L'enyorament és la pitjor malaltia. Quan no estam juntes tot és diferent i tot s'enfonsa perquè na Maria és única i sense ella res no té sentit. Així i tot respectam molt la llibertat de cadescuna, perquè la nostra amistat comença respectant-nos mútuament. Sabem que no ens hem d'imposar obligacions i que hem de saber estar l'una sense l'altra. Simplement, cadescuna sap fins on ha d'arribar el seu "compromís".

Amistat, per a nosaltres, és també tot el que sentim i no he escrit perquè no pot esser expressat mitjançant les paraules.

Dedicat a na Maria, l'amiga que més estimo i que sempre està al meu costat.

Ramon Farriols

Esperança López Tortosa

Esperança, la directora de l'Institut d'Ensenyament Secundari a Santa Margalida va néixer a Palma, però des de fa cinc mesos, més o manco, té sobre les seves espatlles la responsabilitat de l'educació dels joves margalidans, aquesta tasca li dona el dret d'entrar en aquest seguit d'entrevistes que, sota el títol de "margalidans", venim publicant a la nostra revista. La intenció és la de donar una ullada a la marxa de l'Institut en els seus inicis.

-Quants de cursos engloba l'Institut?

-Tenim catorze cursos, dos més dels que s'havia calculat en un principi, l'edifici d'ESO estava previst per a 12 unitats, però ens hem vist obligats, amb els permisos pertinents, a fer un curs més de cada nivell degut a l'excés d'alumnes, esperem que l'any que ve poguem tenir el nombre de professors adequat als 400 alumnes que tenim.

-Quants de professors hi ha actualment?

-Som una trentena, però aquest és el principal problema que tenim en aquest centre, que no hi ha un professorat estable, sols quatre de primer cicle i quatre de segon cicle, dels actuals, tenim la plaça assegurada per al curs vinent i això entra en una gran dificultat, degut a que t'obliga a tornar a començar tot de bell nou a cada inici de curs.

-Quin és el personal no docent?

-També és insuficient, tenim

dues dones per fer la neteja i, donades les dimensions del Centre, elles fan el que poden, esperem que l'any que ve es solucioni aquest

"Es gairebé impossible comptar amb el mateix professorat l'any que ve"...

tema, després hi ha un administratiu i dos porters.

-Com valoraries aquests cinc mesos de funcionament de l'Institut?

-Jo crec que positivament, sabem que hi ha coses que

fallen, com per tot però hi ha una gran il·lusió per millorar i tirar endavant, hi ha dies que és molt dur i tenim molta feina, tenint en compte que parlem d'un centre nou i en plena reforma de l'ensenyament, a més, hi ha dues terceres parts dels professors pels quals aquest és el seu primer lloc de feina, és a dir, sense experiència, no vol dir que això sigui negatiu perquè supleixen la manca d'experiència amb il·lusió, ganes de fer feina i joventut i això és molt més desitjable que no tenir gent experimentada però cansada i rutinària. M'agradaria poder comptar el curs que ve amb el mateix professorat, però això és gairebé impossible, donat l'actual sistema.

-I parlant de la infraestructura?

-En aquest terreny també hem tengut problemes, començant per unes famoses goteres i seguint per altres inconvenients que presenta un edifici que, vist de fora, sembla molt bonic però que a la pràctica ens trobam amb coses que no són funcionals, posem per cas una escala de fusta, sobre la qual les passes ressonen i augmenta considerablement el nivell de renou. I cosetes per l'estil.

-I altre tipus de problemes, amb l'alumnat, els pares...?

-Bé, sempre hi ha problemes, però principalment destacaria la manca de motivació, un nivell escolar prou baix per part dels alumnes i conductes en certa forma de gamberrisme o de vandalisme gratuït. I si ens hem trobat amb qualque problema concret hem parlat amb els pares i hem mirat de trobar-li solució. Així que principalment trobam una manca d'educació escolar i cívica i una manca de normes de conducta de respecte i convivència.

-Com són les relacions amb l'APA?

-Jo diria que molt bones, hi ha una bona col·laboració i un bon enteniment per ambdues parts. Estam començant, s'ha format el Consell Escolar i pot ser manca que cristalitzi en coses concretes però la relació és bona i esperançadora.

-I les relació amb els poders locals?

-Molt bé, no tinc cap tipus de queixa, ans al contrari, hem tengut tota l'ajuda i col·laboració possibles de

part de l'ajuntament, sobretot al principi, quan més ho necessitàvem i actualment que estam intentant muntar la biblioteca s'ens ha brindat la col.laboració de la bibliotecària de Santa Margalida i dels serveis de l'àrea de cultura que ens ajuden quan els necessitam, cosa que volem agrair profundament.

-Com està a l'Institut el tema de la nostra llengua?

-Encara s'han de fer unes enquestes encaminades a elaborar el projecte lingüístic, però la meua impressió la diré posant per exemple que jo tenc nins de quart que no saben ni llegir ni escriure en castellà, sé que hi ha altres cursos on la proporció és diferent, però puc dir que quasi tot es fa en català. Jo pens que el que hem d'intentar és que al finalitzar l'escolarització, tothom sigui bilingüe, amb un domini del castellà i el català per igual. Jo som castellà-parlant i he lluitat tota la meua vida per la normalització del català, però consider que s'ha de donar igual tractament a les dues llengües i aprofitar la riquesa que pot proporcionar, no sols el bilingüisme, sinó el multilingüisme. Crec que s'ha d'aprofundir en el domini de les dues llengües i aprofitar la capacitat que tenen els nins per poder aprendre el que desitgin.

-Parlem sobre el problema del gamberrisme, el patiu aquí?

-Ah sí! aquest és un problema greu, és el nostre principal problema, i ens agradaria conèixer les arrels perquè tens unes teories però veus la realitat i no trobes problemes familiars, ni

econòmics, els pares són persones ben normals, educades i encantadores, hi pot haver casos que sí que hi ha un fons de problemes familiars. Però en general veus aquesta degradació de la convivència, aquest afany de destruir sense motiu, aquí ens han espanyat les portes, els banys, els pals dels basquet, etc. I el més greu és que no hi trobes explicació, analitzes els casos un per un i encara romans més desconcertat. Un per un semblen incapaços però després arropats per la massa tenen un comportament incalificable.

-A l'Institut a més heu sofert el cas dels quintos?

-Efectivament, l'altre dia es presentaren al centre i jo en un principi pensava que

venien per fer festa i vaig tenir la intenció de fer sortir els al.lots al pati per passar una estona agradable. En lloc d'això començaren a amollar coets, tirar ous embrutant per tot arreu, allò semblava més una guerra que no una festa, a més alguns d'ells anaven gats amb la botella amb la mà... Alguna gent va sentir pànic davant un vandalisme que no sembla tenir cap classe de justificació. Algú m'havia parlat del tema dels quintos, però vaig pensar que exejaravem, ara veig

...“El gamberrisme és el nostre principal problema i ens agradaria conèixer les arrels”...

que no era així. Això són actituds que no es poden consentir i molt menys disculpar, el que realment em preocupa és que qualcú pensi que això és una manera de divertir-se. Després ells mateixos reconesqueren el que havien fet malament, això, essent positiu, no és en cap manera justificant.

-Té l'Institut problemes de violència?

-Hi pot haver qualque brega, però violència en el sentit com la que ens mostren alguns programes de televisió, pens que no, més que altra cosa és que molts són, com ho diria? “brutos”, pot ser no sigui la paraula exacta però crec que s'entendrà el que vull dir. Sense més ni menys algú dóna una potada a una porta i la se carrega, després diuen que no ho volien fer. Intentam fer feina amb els tutors en aquest terreny, reflexionar amb els al.lots i coses així però no és un tema fàcil.

-I problemes de drogues?

-Jo en principi diria que no, és un tema molt delicat i que cal anar-hi molt alerta, nosaltres no hem detectat casos, però sí que aplicam programes de prevenció. El que sí pens que hi ha per part dels pares i dels profes-

sors és temor i això pot causar alarma en certs moments. Aquí és un institut que està obert i algunes situacions són difícils de controlar. Sembla però que no hi ha massa conflictes veig més preocupant i més a prop el tema dels quintos o de la brutalitat.

-Quins objectius tens marcats?

-Bé, a vegades el dia a dia no et dóna temps per planificar el futur, però tenim molta il.lusió per anar millorant, ara estam engrescats en el muntatge de la biblioteca, que consideram molt necessari i bàsic per el funcionament del Centre, volem que sigui una biblioteca que tengui el que és adequat a l'ensenyament que impartim, i que estigui dotada dels avenços tècnics que cal tenir, ordinadors, CD ROM.... A més, també intentam elaborar un reglament interior del centre, el projecte educatiu... però per fer això necessitam conèixer abans quina classe de centre i quina classe d'alumnat tenim i ara estam a l'etapa de la recerca de dades. Amb una paraula, anam fent feina per millorar.

-Vols demanar o manifestar qualque cosa?

-Voldria demanar un poc de paciència de cara a la nostra actuació i donar les gràcies, tant a l'APA com a l'Ajuntament, per la seva col.laboració i que aquí estam per fer feina i per donar un bon ensenyament als joves d'aquesta comarca.

Sens dubte podem tenir ara una visió de l'Institut que ens el faci sentir més proper i ens impliqui, una mica més, en la feina d'educar els nostres fills, al costat dels professors.

SUPER S'ABEURADOR

**POLLASTRE A L'AST
HAMBURGUESES
PINXOS
BISTECS REBOSSATS**

**SERVICI A DOMICILI
ENCÀRRECS AL TF.:**

85 60 04

Plaça S'Abeurador
SANTA MARGALIDA

PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

C/. Es Clavet, 10
07450 Sta. Margarita. Mallorca.
Tels. 52 31 31 - 52 38 38
Fax. 52 37 95

FERRETERIA & DROGUERIA

PLAÇA S'ABEURADOR, 10
TEL - FAX 52 34 75
SANTA MARGALIDA

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
C'AN PICAFORT

RESTAURANT - BAR

**NOCES
COMUNIONS
MENU DIARI**

Ctra. Manacor - Inca, Km. 9 - Tel 83 02 46 - PETRA - LOCAL CLIMATITZAT

Talment com sona

Sonic Youth

Per Pep Ramon Tauler

Declaracions i qualche cosa més

Glenn Branca: "Faig només rock & roll; el que vull és fer música que faci demanar-se a le gent: encara estic a la Terra?"

Thruston Moore: "La gent ens prèn per una banda de colpejadors d'instruments, amb guitarres de segona mà, que anam per tot pegant-los cops i de sobte, "ei! això sona diferent". No és això".

Sonic Youth va aparèixer l'any 1982. Amb la seva tendència abstracta a penes va aconseguir cridar l'atenció de ningú extern a la comunitat avantguardista local.

Lee Ronaldo: "No volem quedar-nos sense sortida, com la típica banda de fatxes intel·lectuals. No li veiem cap utilitat. Ens interessa el concepte del que és

una cançó. La música és qualche cosa molt més oberta".

"Tenia arena dins la boca/ i tu estaves cegada pel sol/ I volies arribar allà/ Però jo no podia accelerar més/ així que vaig començar a pegar-li..."

"Death Vallery '69", Sonic Youth & Lydia Lunch.

"La societat és un forat/ M'obliga a contar mentides/ L'assalt de la música sagrada/ És com una galdada a la cara/ Els meus amics són noies desfrassades d'al.lots".

"Society is a hole", Sonic Youth.

Kim Gordon: "Hi ha algunes formacions que es dediquen a fer renou. Nosaltres usam el volum amb certes tonalitats i amb el so per alguns efectes. El que no volem és crear una massa de renou. I inclús si ho féssim així, és

només un altre element en contraposició d'allò que ara està passant".

Lee Ronaldo: "No hem intentat explicar de totes les maneres possibles però no hi ha manera de què n'hi hagi que no es volen aficar en el cap que estam orgullosos de definir-nos com una banda de rock & roll. És com si el rock & roll s'hagués acabat amb en Chuck Berry i Little Richard".

Thruston Moore (parlant del Sister): "Ens vam aficar tots junts a dins l'estudi, vam comptar fins a deu, vam posar la cinta en marxa i vam cridar: "Ara!". Les cançons van sortir molt aviat i sonaren molt fort. Si s'escolta amb atenció es pot sentir el bronzir dels altaveus".

Àlbums i minieleps:

"Sonic Youth" (1982).
 "Confusion is sex" (1983),
 "Kill Yr. Idols" (1983),
 "Sonic Death: Sonic Youth Live" (1984).
 "Bad Moon Rising" (1985),
 "Evol" (1986).
 "Sister" (1987),
 "Daydream Nation" (1988),
 "Goo" (1980),
 "Dirty" (1992),
 "Experimental Jet Set, Trash & No Star" (1994),
 "Washing Machine" (1996).

SUPERMERCAT CA'N PARRIC

COMESTIBLES • TESTS • MENJAR PER ANIMALS

D'EN MARCH, 26 - 30
 DE SES JOVADES, 28
 TEL. 52 30 77 - FAX 52 36 74
 SANTA MARGALIDA

Productes MARTI

SAL - PEBRE
 I LLEGUMS

La Vila abans de 1925

Per Mn. Antoni Rubí (E.P.D.)

Com recordareu, la nostra revista havia publicat una sèrie d'articles sobre la nostra Vila que ens escrivia el Vicari Mn. Antoni Rubí (E.P.D.); a la seva mort, lògicament es varen interrompre aquestes publicacions. Fa pocs dies, per gentilesa de les persones dipositàries de les pertinences de D. Antoni, hem pogut recuperar un nombrós llegat d'articles que es troben a disposició de la nostra revista. Per tant, amb gran complaença, reanudam la publicació, de gran interès per a la nostra Vila.

Pou d'Hero (1910-1920), I

No és bo de fer escriure alguna cosa referent a "es Pou d'Hero", perquè manquen papers i documents escrits a on hom es pugui orientar i sobren tradicions i contarelles. Per això només escriuré del que encara queda i del que es pot veure i del que em record de quan era al.lot.

Aquest Pou d'Hero cau ran de la nova carretera que va a la vila de Petra, a mà dreta, no massa enfora del poble -just devora Son Fluixà. L'actual carretera que va de la Vila a Petra i a Maria de la Salut, no té més que un centenar d'anys, més o manco, i abans per anar a Maria o a Petra, sortien del poble per las part que encara en diuen el "quarter vell dels civils", agafant el camí de Son Femenia, passaven per ran de les cases de Son Fluixà i arribaven a es Velar i d'allà cap a Petra o a Maria. Aquest camí que encara els majors en diuen el "camí vell de Maria", venguent de per Son Fluixà, i de Son Femenia, fregant les voreres de la Vila, s'allargava per sa Pedra Ficada, passavava per davant de l'actual cementeri i anava a sortir prop de les cases de Son Vadó. Aquest camí servia als vileros per anar a les possessions de sa Teulada, Son Real, Morell i altres fins Artà, cAmí que ara li diem la carretera d'Artà.

A aquest camí vell de la Vila fins a es Velar, que segurament ningú no sap els anys que té, hi ha una curiositat i és que, entre la partió de Son Fluixà i Son Femenia hi ha una branca que és un tros de camí ben just per passar-hi un carro, que va ben tot dret cap a es Pou d'Hero i allà s'atura, camí que travessa la carretera i que en penes el fan

servir i que actualment està bastant abandonat i no ve molt de passada per a ningú. Tal volta valguí la pena de conservar-lo i tenir-li un poc d'esment, encara que no fos més que per conservar un record de la importància que en els seus dies tengué el Pou d'Hero, dies en què aquesta branca de camí era molt trepitjada, tant pels veïns de la Vila com pels que abans, segons diuen, visqueren i moriren devers es Velar.

Aquest trocet de camí que arrenca del camí vell de Maria i s'atura al Pou d'Hero, sembla un monument a ras de terra que ens parla de la importància que devia tenir el pou des dels començaments de la Vila. Quantes vegades els nostres reparadins degueren passar per aquest camí, amb una gerra d'aigua damunt el cap venguent del Pou d'Hero? Quantes someres ensellades amb les albellasses, hi degueren anar i venir diguent aigua a la Vila? No ho sé respondre. Només ho sap el mateix camí tantes vegades trepitjat, pas obligat per proveir-se d'aigua, però el camí calla i no diu res i dorm en silenci entre velles pedres que guarden les seves voreres hon hi creixen, entre d'altres herbes, esbatzers, esparragueres, eritges i fonoll.

Si passau per aquest trocet de camí tan curt, voreu les pedres fent marge o paret a les voreres que mostren la marca del temps inmemorial que guarden gelosa-

ment aquelles ginyes, donant posada als dragons i amagant els garagols bovers que de nit surten a pasturar. Vol dir tot això que les pedres del camí parlen, amb misteriós silenci, de l'antigor del Pou d'Hero i de la seva antiga importància.

Quan arribam al Pou d'Hero, ens trobam amb una placeta en la qual no s'hi veu la mà de cap enginyer, sinó la mà de la

necessitat, perquè allà hi trobarien sovint algunes persones per endur-se'n aigua, i dins la calma de l'entorn farien les seves xerradetes, reposant una estona, abans de carregar-se el viatge i partir cap a la Vila i això demanava un poc de lloc i unes pedres grosses per poder-hi asseure's. Allà s'hi trobarien moltes vegades un parell de bèsties per carregar-les de gerres d'aigua i això demanava també una mica d'espai per poder moure's. Ningú no pot ara explicar ni entendre la finalitat de la desgarrada placeta del Pou d'Hero. No pretenc anar encertat ni saber més que els altres, sezi-llament deix exposat el meu pensament.

Mirant el pou, la seva mota és impressionant, feta perquè duràs anys i segles, aguantant gerres, poals i llaunes plenes d'aigua treta del pou amb una corriola de fusta. Un glop d'aigua fresca, transparent com un vidre, acabada de treure, devia ser com un glop de mel per a aquella gent que, suada i cansada, havia duit la gerra buida per tornar-la plena a ca seva.

La mota del Pou d'Hero és com un garriguer de pedra, desarmat, que guarda gelosament i en silenci la quietud d'aquell replà que l'envolta.

Si guaitau dins el pou, també és impressionant el seu paretat, de pedres grosses, ben compostes, obra d'un bon marger d'aquell temps. El bon emparetat del pou es troba avui amenaçat d'esbaldragament per la força d'unes arrels de figuera crescuda ran del coll. La nostra generació té el deute de conservar i millorar totes les coses bones que hem rebut de les generacions passades. seria ben hermosos que els vells, que fan excursions amb autocars per tot Mallorca, en fessin qualcuna a peu fins al Pou d'Hero i, a colles o totsols, asseure's damunt una pedra i berenar de pa amb

sobrassada o camaïot o amb oli, recordant i conversant de velles tradicions del poble. Això serien excursions ben barates, sentimentals i de bon record i agraïment per a tots aquells desconeguts que ens deixaren tan bon testimoni del seu enginy i esforç.

No sé de papers i escrits, però sí que sé de la mota del pou en mitg d'una petita placeta, on s'atura i acaba un camí travessat avui per una carretera que, sense paraules, és la història muda d'allò que un dia batiaren amb el nom de Pou d'Hero.

(Continuarà)

Convocatòries i concursos

Per a la gent amb aficions literàries ens han arribat les bases de varis concursos que publicam a continuació:

"Premi de Literatura Mortuòria"

Convocat per l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana de les Illes Balears.

-El concurs és obert a tots els joves que no hagin complert els 30 anys

-S'estableixen dos premis: un de narració i un de poesia.

-El de narració es divideix amb narració (conte, monòleg, descripció...) que no superi les 13 pàgines i el de novel·la (un mínim de 80 pàgines i un màxim de 666)

-S'han d'enviar 5 còpies de cada treball (mecanografiat a doble espai i per una sola cara, escrits en català) al Carrer de de la Imprenta, 1, pral 2ª. 07001 Palma (Mallorca) abans del dia 4 d'abril.

-El premi consistirà en la publicació de l'obra guanyadora, una subscripció per un any a l'AJELC i un objecte relacionat amb els cementeris.

-Les obres aniran signades amb un pseudònim i en un sobre tancat hi anirà el nom i l'adreça de l'autor.

"Certamen Literari de Castellitx"

-Poesia (poema o col·lecció de poemes d'una extensió mínima de 14 versos)

-Narració curta (mínim de tres folis i màxim de 15, mecanografiats a doble espai i a una sola cara).

-Una glosa o conjunt de gloses amb un mínim de 14 versos.

-Un treball d'investigació de temàtica relacionada amb el Municipi d'Algaida, amb un mínim de 25 folis i màxim de 150.

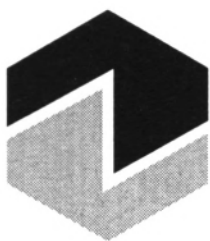
-Els treballs de poesia, narració curta i poesia popular (glosa), seran de tema lliure.

-Els treballs hauran de ser inèdits i escrits en català i s'han de presentar per triplicat a la Casa de la Vila, C/ del Rei, 6. 07210 Algaida. Presentats sota un lema i acompanyats d'un sobre clos on hi aniran el nom i l'adreça de l'autor.

-Els premis de poesia, narració i glosat consistiran en el trofeu Rosa d'Or de la Pau. El d'investigació a més tindrà una dotació de 75.000 pessetes.

-El termini de presentació acabarà el dia 19 de març de 1997.

Nota: Si algú desitja més informació sobre els premis esmentats pot dirigir-se a la redacció d'aquesta revista.

LIMPIEZAS URBANAS
DE MALLORCA, S.A.

C/. Juan Monjo March, 42
Tels. 52 30 07 - 52 35 92

SANTA MARGALIDA

- ORDINADORS
- PROGRAMES
- IMPRESORES
- MATERIAL D'OFICINA
- COMPTABILITAT
- TELÈFONS
- FAX - TMA
- ASSEGURANCES

Plaça de S'Abeurador, 12
07450 - Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 34
Fax. (971) 52 39 80

*Crissants, Baguettes,
Xocolata amb Xurros
Menú Diari*

C/. Eng. Felicià Fuster, 15
Tel. 85 60 19
STA. MARGALIDA

Legislació Laboral

Per Joana Aina Fuster

Modalitats contractuals (II)

1.-Contracte de treball comú o indefinit

És el que s'ajusta estrictament a allò que diu l'E. T. Té una duració indefinida i es concerta per jornada completa.

2.-Contractes temporals:

a) Contractes de treball en pràctiques:

Adequat per contractar persones que estan en possessió de títol universitari, de formació professional o altre títol oficialment reconegut. només es podrà contractar en aquesta modalitat fins als quatre anys immediatament següents a l'acabament dels estudis, (es pot interrompre pel període del servei militar). El lloc que ocupi el treballador ha de permetre l'obtenció de pràctica professional adequada als nivells dels estudis cursats.

El contracte en pràctiques és d'aquelles excepcions que s'han de formalitzar obligatòriament per escrit i en model oficial. Es registrarà a l'INEM. en el termini dels 10 dies següents a la seva concertació. La duració del contracte no pot ser inferior a sis mesos, ni excedir de dos anys, (els convenis col·lectius del sector podran establir una duració mínima superior o una màxima inferior), però cap treballador no podrà estar contractat en pràctiques, en la mateixa o diferent empresa, per temps superior a dos anys en virtut de la mateixa titulació.

La retribució del treballador serà fixada per conveni col·lectiu, però amb uns límits mínims: a) durant el primer any, 60% del salari fixat en conveni per a un treballador que faci la mateixa feina o equivalent. b) Durant el segon

any, el 75%, sempre que les quanties no siguin inferiors al salari mínim interprofessional. El contracte en pràctiques pot concertar-se per temps complet o per temps parcial. El contracte s'extingeix per l'acabament del temps convengut, però s'entén prorrogat immediatament si, arribat el termini, el treballador continua fent feina.

b) Contracte de treball d'aprenentatge

Adequat per contractar a qui, sense tenir títol universitari o de formació professional vol aprendre un ofici; o qui tenint un títol vulgui exercir treballs que no tinguin res a veure amb l'exercici dels coneixements que es varen aprendre a la universitat o als centres de formació, o perquè no ens queda altre remei.

Sols pot contractar-se amb treballadors que tinguin entre 16 i 25 anys i no pot contractar-se més d'un determinat nombre de d'aprenents per centre de treball. No hi ha límit d'edat quan el contracte és amb un minusvàlid.

Es formalitzaran per escrit en model oficial, els canvis que es produeixin posteriorment també s'han de formalitzar per escrit. La duració no podrà ser inferior a sis mesos ni excedir de tres anys, llevat del que s'hagi fixat al conveni col·lectiu del sector. És important tenir en compte que s'ha de demanar una certificació a l'INEM, sobre el temps en que el treballador ha estat contractat, tant d'aprenent com en pràctiques, abans de ser formalitzat el contracte.

En general el treballador haurà de rebre una formació teòrica durant al menys un 15% de la jornada màxima prevista en el conveni col·lectiu. Se li assignarà un tutor perquè controli el procés de formació. Les empreses que incompleixin

les obligacions en relació amb la formació teòrica, hauran d'abonar al treballador, en concepte d'indemnització, una quantitat igual a la diferència existent entre el salari rebut pel treballador i el salari mínim interprofessional o pactat en conveni col·lectiu.

La retribució de l'aprenent serà fixada per conveni col·lectiu, sense que pugui ser inferior al 70, al 80 o al 90% del salari mínim interprofessional, durant el primer, segon i tercer any respectivament.

El contracte d'aprenentatge s'extingirà per acabament del temps convengut, si el treballador continua fent feina es considera prorrogat per temps indefinit. A la finalització del contracte, l'empresari haurà d'entregar a l'aprenent una certificació en la qual consti la duració de l'aprenentatge i el nivell de formació pràctica adquirida.

C) Contracte per obra o servei determinat

Aquest contracte té per objectiu la realització d'una obra o serveis determinats, amb autonomia pròpia dins l'activitat de l'empresa, encara que limitada en el temps és, en principi, de duració incerta: serà el temps que duri la realització l'obra o servei, com la construcció d'un edifici, l'impartició d'un curs especial a un centre privat...

Haurà de constar per escrit i registrar-se a l'oficina de l'INEM en el termini de 10 dies.

D) Contracte eventual

Pot celebrar-se un contracte de duració determinada, quan les circumstàncies del mercat, acumulació de feines o excés de demanda, així o aconsellin, encara que sigui una

activitat normal a l'empresa, com per exemple la demanda de torró per Nadal pot generar una manca de mà d'obra a una fàbrica d'aquest producte.

Podrà tenir una duració màxima de dos mesos; dins un període de dotze mesos pot ésser modificat per conveni col·lectiu i prorrogat de mutu acord entre les parts. El contracte i les pròrroques hauran de constar per escrit, quan la duració sigui superior a quatre setmanes. S'extingirà en el termini màxim establert.

E) Contracte d'interinitat

Adequat per contractar treballadors que substitueixen altres, absents del seu treball per motius justificats i tinguin dret a la reserva del lloc; també pot utilitzar-se durant els processos de selecció de treballadors, en casos de maternitat... El contracte de treball durarà fins al moment en què s'incorpori el treballador substituït. Es considerarà indefinit si no és denunciat per l'empresa i el treballador interí segueix fent feina.

F) Contracte de llançament de nova activitat.

Es pot celebrar un contracte temporal en el cas de les empreses de nou establiment, o aquelles ja existents que amplien les seves activitats com a conseqüència del llançament d'una nova línia de producció, un nou producte o servei o l'obertura d'un nou centre de treball.

La duració del contracte no podrà ser inferior a sis mesos ni excedir de tres anys. Haurà de fer-se per escrit en model oficial i registrat en el termini de 10 dies a l'INEM.

(Seguirà)

Temps d'Església

QUARESMA, CAMI CAP A PASQUA

Permeteu-me que des d'aquesta pàgina de la revista pugui fer una reflexió en veu alta del que significa per a mi la Quaresma. Reflexió que es el resultat de la lectura d'uns paràgrafs del llibre "Setmana Santa, el camí" de Josep Lligadas publicat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona.

Sija hi tomam a ser, després dels Darrers Dies, com si el món acabàs, la Quaresma comença, torna a començar el camí de la preparació de la gran diada dels cristians la Pasqua, dia de festa gran, precedida per la Setmana Santa.

Un camí que no feim de cap manera totsols, Jesús, el nostre Senyor i germà és el nostre principal company de camí, per això el primer i fonamental, és mirar-lo i escoltar-lo: mirar allò que ell fa, escoltar allò que ens diu durant aquest camí. Un camí que no feim Ell i jo sols, sinó amb tota la comunitat que formam els seus deixebles, els cristians. Per això, és en les celebracions comunitàries de la nostra Església, allà on més se'ns manifesta i trobam a Jesucrist vivent. Es un camí que dia rera dia va ascendint, progressant. Ascendeix i progressa vers el cim que és la celebració de la Pasqua. Un camí que ens exigeix un esforç de comprensió del que ens demana el nostre Guia, un camí que ens farà canviar sens dubte alguna de les coses que ens impedeixen avançar, un camí que sembla penós, però a la vegada dolç, un camí que, en la mesura que arriba al seu destí, ens fa tastar les festes de la gran Setmana dels Cristians.

La Setmana Santa, que comença amb un diumenge d'aclamació: el Diumenge de Rams (o de Passió) aclamam, nins i grans, a Jesús, el nostre Guia, el qui va davant en el camí, en el nostre camí. Recordam la seva entrada a Jerusalem i cantam que volem anar a darrera d'ell. Perquè la felicitat

només la podrem trobar en ell. Però no som il·lusos: sabem que aquest camí no és fàcil. No ho va ser per a ell, no ho serà per a nosaltres. El més important d'aquest dia no és tenir un ram beneït, com si fos un objecte màgic. El més important és aclamar Jesús amb el ram, i si el guardam és per tal de recordar que amb aquell ram hem manifestat la nostra fe en Jesucrist, el nostre desig de seguir el seu camí. Amb ell i darrera d'ell.

Després d'uns dies de serenor, de topada amb nosaltres, vé un dijous de comiat, el Dijous Sant: entorn de la taula hi havia els apòstols. Sense comprendre massa però amb ganes de compartir-ho tot amb el seu mic i mestre Jesús. Ell va dir: "Un manament nou vos don: que us estimeu els uns als altres. Que us estimeu així com jo us he estimat". S'acomiadava, eren les seves darreres paraules i els seus darrers gestos: rentar-los els peus, romandre ell mateix en el Pa i el Vi. I després, la tristesa, l'angoixa, l'esquinçament a l'hort de Getsemani. Allò que és més important d'aquest dia és sentir molt fonament l'emoció de Jesús al deixar-nos, com un do seu i testament, el seu Pa i la copa de la seva Sang. Ens el dona amb el mateix esperit de servei, d'humilitat i d'afecte amb què aquella nit rentà els peus als Apòstols. Car Jesús continua viu entre nosaltres: en el Pa i el Vi, i també en el servei per amor a qual-sevol home o dona.

Després del dijous de comiat vé un divendres d'amor i de mort. No es dia de paraules. És dia de contemplació. El camí és ja a camí de creu. I, des de la creu, la paradoxa és que el Crucificat, regna. Perquè allà on no hi havia amor, ell hi posà molt d'amor i en va treure amor. El més important d'aquest dia no és participar o contemplar una processó, tot i que també això pugui ser un acte de veneració al Senyor. La celebració d'aquest dia, a l'església, no és el funeral de Jesús ni tampoc una crida a plorar els nostres pecats. El més important d'aquest dia, i el més difícil, és atrevir-nos a mirar el Crucificat i

descobrir en ell l'amor màxim. Perquè serà aquest màxim amor el que farà que el Crucificat sigui també el Ressuscitat.

La mort ehs ha portat les tenebres, però aquestes no poden vèncer, el dissabte a la nit una nova llum dona sentit al camí pesat i tortuós, al camí vençut i caminat, al camí d'amor i de mort, al camí fet passa a passa i amb diàleg, al camí que arriba al seu cim, al camí que Jesús ens ha fet passar de la mort a la vida. És la gran festa, la gran nit, la gran diada. Tot ha quedat vençut, l'Amor, la Vida i la Veritat regnen per sempre. La Vetlla Pasqual és com una explosió. Una explosió que trenca la nit per obrir consistentment el camí de la Vida. Celebrem la Victòria, el triomf de l'humil i servicial Jesús. Celebrem que ens hem submergit en el corrent de vida que és el seu Evangeli. I que ell viu: en l'Eucaristia, en la glòria del Pare, en el cor dels seus germans i germanes. I molt especialment, en els pobres i més necessitats.

Sí amics, aquest es l'itinerari de la Quaresma que va començar el dimecres de cendra i que ens du a celebrar la Vida en plenitud, no li posem barreres per part nostre deixem-nos guiar i conduir per tal de poder assaborir el gran Pas de Déu per les nostres vides.

Felip Salvador Díez i Forteza.
Rector de Santa Margalida.

Moviment Parroquial

Defuncions:

- 23 de gener: Bàrbara Galmés Monjo, 80 anys.
- 29 de gener: Antoni Gual Cantallops (Seno), 93 anys.
- 31 de gener: Catalina Santandreu Gisbert (d'en Miquel de sa Teulada) 56 anys.
- 2 de febrer: Miquel Bordoy Valls (Xerafi), 87 anys.
- 15 de febrer: Joana González Cayuela (Sor Anunciació), 80 anys.
- 15 de febrer: Josep Juan Pascual (de sa Teulada), 82 anys.
- 23 de febrer: Miquel Grimalt Riera (Caragol), 59 anys.
- 24 de febrer: Gabriel Ginart Matas (Ginart), 81 anys.

Baptismes:

- 12 de gener: Miquel Muntaner Alòs.
- 19 de gener: Catalina Alzamora Fuster.

Matrimonis:

- 16 de febrer: Joan Montero Càceres amb Àngela Perelló Matas.

Nota de la Parròquia:

A la colecta de "Mans Unides" dels dies 8 i 9 de febrer es recolliren 142.000 pessetes.

La imatge i la paraula

Dibuix: Antònia Calafat

Mn. Felip Salvador Díez

La seva tasca al front de la Parròquia de Santa Margalida s'assembla més a la de pastor que no a la de picapedrer, però el fet que hagi obert finestres a la vida de l'església margalidana, que hagi robert les obres de reforma de la Rectoria i que el poble esperi d'ell que investesqui la obres de restauració i conservació del temple parroquial, pensam que ens autoritza a donar-li el títol de picapedrer honorífic.

**Muebles
Payeras**

*El seu establiment "expert" a Santa Margalida
Tot un expert en mobles i electrodomèstics*

MOBLES TOTS ELS ESTILS
MOBLES A MIDA
MOBLES CUINA
CORTINATGES - TAPISSERIA
CATIFES - IL·LUMINACIÓ

Plaça de la Vila, 15
Telèfon 52 30 79 - Fax. 52 30 34
SANTA MARGALIDA (Mallorca)

Via Suissa, 60 (front de la benzinera)
Telèfon 85 10 97
CA'N PICAFORT (Mallorca)

ELECTRÓNICA CID

Venda de T. V. Color i Electrodomèstics en General
Primeres Marques
Servei Tècnic Ràpid

C/. Alba, nº 1 - CAN PICAFORT
Tel. 85 06 14

C/. Jovades, nº 33 - STA MARGALIDA
Tel. 52 32 10

HERRERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
CALAFAT-TAULER, S.C.

Ctra. Ca'n Picafort, S/N. - Tel. 52 36 57 - 07450 SANTA MARGALIDA

Ecologia i medi ambient

Per Martí Torres

Les rates-pinyades, "un insecticida ecològic"

Des de sempre m'han cridat l'atenció pel fet de ser un animal un tant estrany, dissortadament marcat per les nostres tradicions, llegendes i costums, que no han estat mai d'allò més afavorides. Aquests animals fascinants tenen un mite que els ha donat un mal nom: el de vampirs xucladors de sang i atacadors dels humans; cosa que és totalment falsa, ans al contrari, tenen un hàbit alimentari totalment insectívor.

Fa anys, la pel·lícula "El conde Dràcula" i darrerament amb el film "Dràcula" va acabar de marcar el terrorífic aspecte d'aquest petit mamífer, essent l'únic que ha estat capaç de colonitzar el medi aeri.

Una nit tranquil·la i càlida, unes bellugadisses rates-pinyades voletegen sese aturall al voltant d'un dels fanals que il·luminen el carrer. Atures el pas, aixeques el cap pausadament i et quedes mirant les anades i vingudes dels autèntics voladors. La intensa llum atreu els papallons, aquests, induïts per l'instint sexual, cerquen la llum de la lluna com a zona per a l'aparellament i la confonen amb la intensitat de la llum del fanal; les rates pinyades, guiades per la necessitat d'aliment, es llancen a la captura de les desitjades preses. Segurament aquest sigui un dels únics contactes de la gent amb el món fascinant de les rates-pinyades.

Malgrat haver de reconèixer que el seu aspecte resulta un poc desagradable, amb unes formacions nassals un tant capritxoses, unes orelles desproporcionades (en algunes espècies) i unes dents petites i esmolades que li donen un aspecte terrorífic.

La seva adaptació al vol és característica: tenen, com els peus de les ànneres, una extensió

de la pell entre els dits allargats, formant així una base de sustentació semblant a les ales d'un aucell. Aquesta pell és molt fina i delicada, per tant la calor la pot ressecar fàcilment, per evitar-ho solen sortir durant la nit, passant les hores de més calor del dia a llocs frescs i obscurs, com coves i avencs o qualsevol habitatge humà.

A les cames posteriors tene unes ungles llargues i esmolades, que els faciliten aferrar-se a les roques llenegadisses de les còves, amb l'únic inconvenient de situar-se cap per avall. Admirable!

A partir del mes de novembre, quan baixen les temperatures, ja no hi ha insectes per caçar, llavors entren en hibernació formant colònies espectaculars de milers d'individus. Duran aquest període el seu metabolisme disminueix, consumint molt lentament el greix acumulat durant l'estiu i la tardor. L'època de reproducció és durant la primavera, cada any sols tenen una cria, el seu creixement és molt ràpid, sols en 50 dies ja està preparada per volar. Als 2 o 3 anys de vida ja pot reproduir-se i la mitjana de vida és d'uns 25 anys.

Les rates-pinyades són en definitiva el millor insecticida ecològic. Per capturar les seves preses, generalment insectes voladors, han desenvolupat una espècie de radar, mitjançant el qual

emeten ones sonores d'alta freqüència que l'orella humana no pot percebre, per captar-ne seguidament el seu reflex. D'aquesta manera tenen la capacitat de volar durant la nit sense topar amb cap obstacle, al mateix temps que aconsegueixen esbrinar i localitzar les seves preses amb uns vols brusquers, així les localitzen fins a 6 metres de distància.

Les rates-pinyades (quiròpters) són, després de les rates, l'ordre de mamífers més nombrós del món: està compost per 977 espècies (conegudes fins ara). A les Balears tenim 13 espècies diferents i totes estan protegides per la llei a causa del gran caràcter insectívor i el perill d'extinció de qualche espècie. La més comuna és la rata-pinyada petita (*Bispistrellus pipistrellus*) i una molt semblant que té els costats blanquinosos. Rata-pinyada petita de coves clares (*Pipistrellus khullii*), una altra que pot ser vista és la Rata-pinyada de cova (*Miniopterus schreibersii*). Ja no tan comuna però d'aspecte característic és la Rata-pinyada orelluda (*Plecotus auritus*) per l'extraordinària llargària de les seves orelles.

Així mateix l'ús estensiu dels insecticides agrícoles suposa un greu perill per a aquests animals que acumulen els tòxics als teixits, a la llet i també disminueixen la seva font d'alimentació.

Hem de conservar les Rates-pinyades, ja que formen part integrada dels ecosistemes mallorquins, portant a terme eficaçment com a grans insectívors i molt beneficiosos per a la nostra agricultura.

Assumir el compromís de treballar per a la conservació del nostre patrimoni natural és feina de tots.

Esport Margalidà

Per Rafel Estelrich i Antoni Font

El futbol de la Vila

Amateurs:

Al començament d'aquesta temporada hi havia prop de 30 jugadors disposats a jugar, dels quals ara només en queden 14 o 15, per mor de lesions, desenganys... Així mateix ocupen la meitat de la taula, quan al manco haurien d'estar entre els 5 primers llocs. Quins són els motius? N'hi ha que critiquen el sistema, d'altres qüestionen els jugadors, d'altres l'entrenador...

Que cadascú pensi el que vulgui, nosaltres pensam que tots els jugadors i els qui van a veure els partits deuen tenir la seva opinió, i que l'entrenador també deu tenir la seva.

Juvenils:

Han tengut molts problemes ja que han canviat d'entrenador no fa gaire

i l'equip és bastant limitat, referit al nombre de jugadors. Per a la majoria d'ells és el primer any que juguen en aquesta categoria i tal vegada això els ha suposat un problema d'adaptació.

Ocupen els llocs baixos de la classificació, però encara tenen l'esperança que enguany podran salvar la categoria, cosa que tots esperam.

Cadets:

És un equip que, teòricament, hauria de pujar de categoria ja que compta amb una plantilla de molt bons jugadors i en aquest moment es troba en una posició que no és la seva. Què passa? Diuen que juguen sense ganes, sense il·lusió... cosa que explicaria els darrers resultats obtinguts. Nosaltres esperam la seva reacció i a veure si l'any vinent juguen a primera.

Infantils:

Els jugadors que conformen la plantilla són molt joves i això ho han acusat molt en aquesta categoria (1ª Regional). Les coses no començaren d'allò més bé, ja que fins a la meitat de la primera volta només havien aconseguit un empat. A partir d'aquí, en Joan "Bobi" es va encarregar d'ells i la millora de resultats va esser notable: de passar de les posicions de descens a una posició relativament còmode, com per no baixar de categoria.

Així i tot, segons en "Bobi", encara n'hi ha una bona panxada.

Alevins:

Entrenats per Juanjo, de Muro, són els que van més ben situats, ocupant el tercer lloc de la classificació. Estant realitzant una

gran temporada, encara que darrerament baden un poquet, però de ben segur que pujaran de categoria.

I ja només queden els més petits (Futbol 7), són els més graciosos i simpàtics; val la pena anar a veure'ls perquè tan petits ja fan unes coses que et deixen espantat.

No ens podem oblidar de l'equip femení, que encara que només siguin 6 equips en competició, demostren la seva vàlua com a jugadores i a vegades el seu nervi.

Per acabar volem desitjar a tots molta sort i demanar a tothom que vagin a animar-los que s'ho mereixen.

La gent del futbol, directiva, pares i mares, feren matances a S'Estanyol, a l'hora de fer feina eren els que veïeu a les fotos, a l'hora del dinar eren més 200 persones que posaren els peus davall taula.

Equip de volley femení

Entrevista a l'entrenadora de l'equip de volley femení de la Vila, Mª Magdalena Tauler Lluill:

-Bé, ja que t'hem presentat a tu, també ens agradaria que ens diguessis els noms de les que componen l'equip.

-Són na Bàrbara Ferragut, Magdalena Campomar, Joana Mª Aloy, Joana Mª Reus, Aina Mª Raussell, Maria Font, Francisca Dalmau, na Joana i na M^a del Carme; totes d'una edat compresa entre els 12 i els 13 anys.

-Amb un equip d'aquesta edat i essent la primera vegada que entrenes un equip federat, com definiries la vostra trajectòria i els resultats que fins ara heu obtingut?

-El conjunt va millorant el joc a mesura que passen les jornades, gràcies a l'eeforç de les nines per superar-se. Podríem estar situades a un lloc més alt de la taula classificatòria, però degut a què és el primer any en competició s'ha d'entendre que els nèrvis moltes vegades et traeixen i a més els arbitratges que rebem no ens han estat molt favorables.

-Que vols dir amb això de que els arbitratges no vos són molt favorables?

-La Federació envia l'àrbitre que viu més prop del poble dels contraris i per aquesta zona no n'hi quasi bé cap i per això el criteri que apliquen de vegades no és tan neutral com hauria de ser. A més, nosaltres com que som novelles en aquest cam-

pionat, els àrbitres no ens tenen tant tractades com les dels altres equips, ja que pareix que hi ha una relació cordial.

-I que m'en dius de l'afició?

-Precisament afició no en tenim gaire, però és d'agrair la presència d'amics nostres i dels pares i mares de les jugadores que, apart de donar-nos un gran suport, ens fan esforçar i donar el millor de nosaltres.

-Que és el que desitges per a l'equip?

-Que la gent de la Vila conegui un poc més el Volley, que sàpi-guen que tenen un equip que representa el poble i que seria molt positiu que, adesiara, la gent vengués a animar-nos que sempre fa falta.

-Vols afegir qualche cosa més?

-Que per a l'any vinent hi hagi més equips, tant masculins com femenins. Apart d'això volem donar les gràcies a l'Ajuntament i al Club Esportiu Margaritense que ens han pagat tot el que necessitàvem.

Idò, per acabar, agrair-te les teves respostes i desitjar-vos sort, que es compleixin els teus desitjos i no amolleu!

Rafel Estelrich Ribot

La Penya Madridista de Santa Margalida va encendre el seu fogueró, com ha fet els darrers anys, i en el transcórrer de la vetlada va retre un homenatge a l'amo en Bernat Morey, entregant una placa a la seva viuda, en un acte que va resultar força emotiu.

ASSESSORIA EMPRESARIAL i DE GESTIÓ OLIVER, S.L.

**Plaça de la Vila, 36 - 07450 SANTA MARGALIDA
Tel. 52 34 08 - 52 38 04 - Fax 52 38 04**

**ASSESSORIA FISCAL - COMPTABLE - SERVEIS INTEGRALS A EMPRESES
DECLARACIONS DE RENDA, PATRIMONI I SOCIETATS - COMPTABILITATS
ASSEGURANCES - GESTIONS I TRAMITACIONS EN GENERAL**

OPEL

motor la vila, s.l.

SERVICI OFICIAL

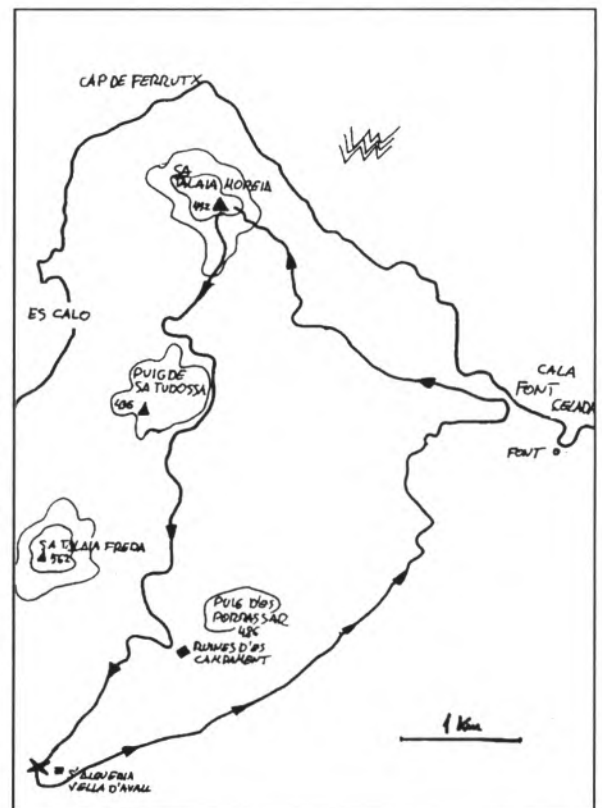
Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 52 39 04 - 07450 SANTA MARGALIDA

A hand-drawn map of the area around Puig de Massanella. The map shows several peaks and locations: SARDOLA (1184), PUIG D'EN GALLEGU (1182), COLL DESA BATALLA (572), COLLA FREDA, PUIG DE MASSANELLA (1258), PLA D'ESA VEU (1267), FONT D'ES AVENC (1260), PUIG DE N'ES BASSETES (1260), COLL DE SALIMA, PUIG DE N'ALI (1039), and PUIG CARAGOLETZ. A scale bar indicates 1 km.

SA TALAIA MORELLA ↓

Aquesta excursió es pot qualificar de llarga (10 Km.) i d'una durada de 5 hores. La vegetació de la zona és molt pobre i escassa, per aquest motiu l'interès primordial de l'itinerari serà panoràmic.

Continuam pel camí de nevaters, un camí de ferradura que gairebé no es destria del roquissar deforestat i que ens portarà fins al Pla de la Neu, lloc on

Es tracta d'una excursió curta però molt forta, ja que el desnivell és prou considerable. Té una durada de 4 hores i 30 minuts.

**AJUNTAMENT DE
SANTA
MARGALIDA**

TELÈFONS D' INTERES

AJUNTAMENT DE SANTA MARGALIDA	52-30-30 // 52-30-50 // 52-31-08
FAX AJUNTAMENT STA. MARGALIDA	52-37-77
FAX CA'N PICAFORT	85-18-36
CENTRE AMBULATORI S. MARGALIDA	52-39-42
C. PICAFORT	85-10-75
AMBULÀNCIA.....	52-30-30 52-30-50
JUTJAT.....	52-38-95
BIBLIOTECA SANTA MARGALIDA.....	52-38-95
POLICIA LOCAL SANTA MARGALIDA	52-30-30
C. PICAFORT	85-03-10
CASA DE CULTURA.....	52-38-95
LLAR DELS PADRINS.....	52-39-42
GUARDIA CIVIL STA. MARGALIDA....	52-30-22
CA'N PICAFORT	85-04-18
FARMACIA MARIA R. PUJADAS.....	52-34-89
SEBASTIÀ BUADES	85-09-86
MAGDALENA JUAN	85-04-00
PARRÒQUIA SANTA MARGALIDA.....	52-31-19
CA'N PICAFORT	85-01-15
COL.LEGI ELEONOR BOSCH.....	52-34-31
GRADUADA	52-32-94
VORA MAR	85-08-06
CORREUS SANTA MARGALIDA.....	52-32-17
CA'N PICAFORT	85-11-36
"LIMPIEZAS URBANAS DE MALLORCA"	52-30-07
MONGES AGUSTINES S. MARGALIDA	52-31-15
MONGES AGUSTINES C. PICAFORT	85-03-45
FUNERÀRIA.....	52-32-81
GESA AVERIES (Sector Inca).....	88-00-77

Vos volem donar a conèixer la nova furgoneta de **PEUGEOT**

PEUGEOT

JOSE PERELLO GAYA

Miguel Ordinas, s/n - Tel. 52 31 60 - Fax: 52 37 14
07450 - Sta. Margalida

Restaurant
ARCO IRIS

Regina i Pep Toni

MENJAR TÍPIC MALLORQUÍ

SOPARS DE GERMANOR

ARROS BRUT, PORCELLA,

CARAGOLS, CONILL TORRAT,...

Ctra. Muro-Ca'n Picafort, Km. 8'100

Tel. 53 70 27

Bar
Ca's Sigaló

Miquel Ordinas, 4 - tel. 52 34 33
Santa Margalida

DISTRIBUCIÓ PAPERERIA
MATERIAL ESCOLAR I D'ESCRITORI
REGAL INFORMAL
ARTICLES DE NADAL I CARNAVAL

ALMACENES
Galmés, s.a.

C/. Miquel Ordinas, s/n.
Tel. 52 31 33 - Fax 52 36 18
SANTA MARGALIDA

CONGELADOS RAMIS
PESCADOS Y MARISCOS

C/. Miguel Ordinas, s/n.

Tel. 52 38 32

07450, Sta. Margalida

Fusteria Mecànica

ESTELRICH & ESTELRICH

Miquel Ordinas, s/n. - Tel. 52 35 25 - Sta. Margalida

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

ESTAM AMB LA GENT
ELS DIES DE FESTA,
I TOTS ELS DEMÉS.

TALLER DE FERRERIA
Sebastià Ferrer
Moragues

Treballs en General de
Ferro-Alumini
Acer inox. i Metallisteria
Servici Guillotina i Plegat

Pou de Sa Garriga, 22-24

Tel./Fax. 52 34 20

07450 SANTA MARGALIDA

**Al seu servici amb totes les
nostres energies.**

